

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 378/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., Град ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., општина ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужених Компанија „Internacional CG“ ДП Београд у стечају, чији је пуномоћник Исидора Ранкић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд и Компаније „Generalexport“ ДП у стечају, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Рашкој и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Рашкој.

Образложење

Тужиоци су Основном суду у Краљеву, Судска Јединица у Рашки 28.05.2012. године поднели тужбу против тужених Компаније „Internacional CG“ ДП Београд у реструктурирању, Републике Србије, Агенција за приватизацију, Београд, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Компаније „Generalexport“ ДП Београд у реструктурирању, ради исплате накнаде за остварени радни стаж од стране тужених.

Правноснажним решењем Основног суда у Рашкој П1 630/12 од 06.07.2016. године, утврђен је прекид поступка у овој правној ствари у односу на тужену Републику Србије, Агенција за приватизацију, Београд из разлога што је Агенција за приватизацију престала да постоји даном ступања на снагу Закона о именама и допунама Закона о приватизацији 01.02.2016. године.

Решењем Основног суда у Рашкој П1 163/21 од 16.05.2024. године (правноснажно 22.07.2024. године), ставом првим изреке, одлучено је да се наставља парнични поступак, тако што на место тужене Агенције за приватизацију ступа Агенција за вођење спорова у поступку приватизације. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца да на место Агенције за приватизацију поред Агенције за вођење спорова у поступку приватизације ступи и Република Србија. Ставом трећим изреке, Основни суд у Рашкој се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање по тужби

тужилаца против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације. Ставовима четвртим и петим изреке, раздвојен је поступак у односу на тужене Компанија „Internacional CG“ ДП Београд у стечају и Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и по правноснажности списи предмета достављени Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, већ је у прилогу акта П 3607/2024 од 26.09.2024. године списе предмета доставио Врховном суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Рашкој.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Поред тога, привредни суд у првом степену суди у спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредног субјекта, као и у спору о примени прописа о приватизацији и хартији од вредности (члан 27. став 1. тачка 3 истог закона).

Одредбом члана 24. став 2. истог закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако законом није друкчије прописано.

Према стању у списима, у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације предмет тужбеног захтева тужилаца је накнада штете у виду новчане накнаде за остварени радни стаж. Како тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације није нужни јединствени супарничар са туженим Компанијом „Internacional CG“ ДП Београд и Компанијом „Generalexport“ ДП Београд, Привредни суд у Београду није надлежан за поступање према Агенцији за вођење спорова у поступку приватизације на основу чланова 91. и 118. Закона о стечају, јер се исте односе само на стечајне дужнике, што у односу на ову тужену није реч. Имајући у виду наведено, тужене Компанија „Internacional CG“ ДП Београд и Компанија „Generalexport“ ДП Београд нису нужни и јединствени супарничари у односу на тужену Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације, то нису ни солидарни дужници потраживања. Како су тужиоци физичка лица, то није испуњен ни субјективни, ни објективни критеријум за заснивање надлежности Привредног суда у Београду у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију у смислу члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Поред наведеног није реч о спору који произилази из примене прописа о приватизацији, јер новчана накнада за остварени радни стаж није у вези са променом власништва над туженим Компанијом „Internacional CG“ ДП Београд и Компанијом

„Generalexport“ ДП Београд, већ је реч о спору за накнаду штете поводом радног односа који тужиоци заснивају на тврдњи да је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације својим радњама спречила исплату потраживања тужиоцима.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић